

Tisztelt 11. ker Tűzoltóság!

Tisztelt Mentőszolgálat!

Tisztelt Rendőrség!

2013. november 30-án 9-10 óra között életem egyik legnehezebb napját éltem át a Bp. XI. ker. Kelenhegyi út 35./A. alatt.

Az előző nap 16 órától telefonon el nem ért 88 éves sógoroméért aggodva szombat kora reggel elmentünk a lakására. Csengettünk.

A redőnyök leengedve, csengőre nem válaszolt, aggodalmunk egyre nőtt.

A szomszédok beengedtek a lépcsőházba, majd a folyosóra. A folyosón lakó szomszéd - látva aggodalmamat - felajánlotta, átmászik a szomszédos loggiára és megpróbál benézni a redőny rései között, ha felhatalmazom. Persze, hogy..., és ott látta a sógoromat a földön fekve, aki a megszólításra jelzett, a karjával reagált,...tehát élt.

Akkor hívtam a mentőket, a férjem a rendőrséget párhuzamosan ..elmondtuk, nem tudunk bemenni a lakásba, ami az első emeleten van..., sürgős segítséget kértünk.

Nekem hosszúnak telt az idegállapotom miatt, de utólag felmérem, perceken belül itt voltak.

Elsőként a tűzoltók, nem sokkal később a mentők..., majd amikor a lakásban voltunk csaknem 7 zár kinyitása után, a rendőrök is megjöttek.

Most higgadtan összegezni tudom: az az udvariasság, az az elegáns nyugalom, a szakszerű tettekkészség, a hozzáértés, lelkiismeretesség, udvariasság, mindhárom állami résztvevőtől, egyszerűen lenyűgöz!

Nem volt időm, agyam megkérdezni: kik Ők, tehát név szerint nem tudom Őket említeni és nem tudok személyükre konkretizáltan köszönetet mondani.

Fantasztikus csapat voltak mindhárom szervezettől, összedolgoztak, remek gyakorlott FÉRFIAK a szó legnemesebb értelmében.

Köszönöm..., ez nem volt kis akció a sógorom, bekerült a kórházba.

Remélem, meggyógyul..

Tisztelettel adózódom a tűzoltóságnak, a mentősöknek és a rendőrségnek.

Ha nem kapjuk meg az önfeláldozó, szakmailag osztályon felüli hozzáállást, kivitelezést, lehetett volna nagyobb baj is.

Maximális köszönetem, tiszteletem a Tűzoltóknak, a Mentőszolgálatnak és a Rendőrségnek!!

Kérem, - Önök bizonyára tudják, személy szerint kik voltak Ők -, tolmácsolják örök hálámat és nagybecsülésemet a " Fiúknak, Férfiaknak"

Nem tudtam meghálálni, mert nem engedték, pedig szerettem volna.

Budapest, 2013. december 6.

Nagyrabecsüléssel és köszönettel:

dr Horváth Ibolya

1126. Budapest, Sólyom u 17.